

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 11.12.2018
COM(2018) 821 final

2018/0416 (NLE)

Predlog

IZVEDBENA UREDBA SVETA

**o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali
opravljanjem storitev, ki jih lajšajo elektronski vmesniki, in posebnimi ureditvami za
davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo
blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Člen 397 Direktive Sveta 2006/112/ES¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) določa, da „Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.“

Na podlagi tega Uredba Sveta (EU) št. 282/2011² (v nadaljnjem besedilu: izvedbena uredba o DDV) določa zavezujoče predpise o uporabi nekaterih določb direktive o DDV. Natančneje, v oddelku 2 poglavja XI te uredbe so podrobne določbe za uporabo posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, kot so opredeljene v členih 358 do 369k direktive o DDV (tako imenovani mini sistem „vse na enem mestu“). Mini sistem „vse na enem mestu“ izvajalcem teh storitev omogoča uporabo spletnega portala v državi članici, v kateri so identificirani za namene DDV, za obračunavanje DDV, ki ga morajo plačati v drugih državah članicah.

Svet je 5. decembra 2017 sprejel Direktivo (EU) 2017/2455³ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV pri e-trgovanju) o spremembi direktive o DDV, ki med drugim:

- razširja področje uporabe mini sistema „vse na enem mestu“ na vse vrste storitev ter na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, s čimer se bo mini sistem „vse na enem mestu“ spremenil v sistem „vse na enem mestu“;
- uvaja posebne določbe, ki se bodo uporabljale za davčne zavezance, ki lajšajo nekatere dobave drugih davčnih zavezancev prek elektronskega vmesnika, kot so spletna tržnica, platforma, portal ali podobno sredstvo.

Namen tega predloga je določiti podrobna izvedbena pravila, potrebna za podporo teh sprememb direktive o DDV, ki se bodo začele uporabljati 1. januarja 2021. To se doseže s spremembo izvedbene uredbe o DDV.

• Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike

Ta predlog opredeljuje podrobne določbe, potrebne za izvajanje direktive o DDV pri e-trgovanju v okviru akcijskega načrta za DDV⁴.

• Skladnost z drugimi politikami Unije

Direktiva o DDV pri e-trgovanju je poleg akcijskega načrta za DDV ključna pobuda strategije za enotni digitalni trg⁵, strategije za enotni trg⁶ in akcijskega načrta za e-upravo⁷.

¹ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

² Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

³ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

⁴ COM(2016) 148 final – „Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev“

⁵ COM(2015) 192 final.

⁶ COM(2015) 550 final.

⁷ COM(2016) 179 final.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Ta predlog temelji na členu 397 direktive o DDV. Ta člen določa, da Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Predlog spreminja podrobne določbe, potrebne za pravilno delovanje mini sistema „vse na enem mestu“, iz izvedbene uredbe o DDV po razširitvi njenega področja uporabe. Delovanje sistema „vse na enem mestu“ je odvisno od vseevropskega sistema IT, ki omogoča elektronsko izmenjavo podatkov o registraciji za DDV in obračunu DDV med državami članicami ter mora temeljiti na usklajenih podrobnih pravnih določbah. Poleg tega izvaja določbe, vključene v direktivo o DDV pri e-trgovanju, v zvezi z davčnimi zavezanci, ki lajšajo dobavo blaga ali opravljanje storitev prek elektronskega vmesnika, kot so spletna tržnica, platforma, portal ali podobno sredstvo. Te določbe morajo usklajeno izvajati vse države članice, da ne bi nastale vrzeli, ki bi lahko povzročile izgubo prihodkov.

Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

• Sorazmernost

Ta predlog je potreben za prilagoditev izvedbene uredbe o DDV, da bo upoštevala določbe direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju. Predlog je skladen z načelom sorazmernosti, kar pomeni, da ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev iz direktive o DDV pri e-trgovanju.

• Izbira instrumenta

Predlog spreminja Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za direktivo o DDV.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Naknadne ocene / preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje

Ocena učinka, priložena predlogu Komisije, na podlagi katere je bila sprejeta direktiva o DDV pri e-trgovanju, je vključevala oceno mini sistema „vse na enem mestu“, v kateri so bile med drugim opredeljene številne pomanjkljivosti, na primer zapleteno popraviljanje obračunov DDV za davčne zavezance. Te pomanjkljivosti so obravnavane v direktivi o DDV pri e-trgovanju, vendar je treba zanje v izvedbeni uredbi o DDV opredeliti podrobne izvedbene določbe.

• Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Komisija je v okviru skupine za prihodnost DDV opravila več posvetovanj z organi držav članic iz davčne in carinske uprave. Srečala se je tudi z zadevnimi podjetji v okviru skupine strokovnjakov za DDV in na ciljnih zasedanjih z operaterji elektronskih vmesnikov in poštnimi operaterji. Marca 2018 pa je na Malti potekala posebna delavnica v okviru akcijskega programa Fiscalis 2020, na kateri so predstavniki davčnih in carinskih organov ter zadevnih poslovnih sektorjev skupaj razpravljali o vprašanjih, ki se pojavljajo zaradi izvajanja direktive o DDV pri e-trgovanju.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Zunanje strokovno mnenje ni bilo potrebno.

- **Ocena učinka**

Zadevni ukrepi so izključno tehnične narave in določajo le uporabo določb, ki jih je sprejel Svet. Zato ocena učinka ni bila potrebna.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ta predlog izvaja direktivo o DDV pri e-trgovanju, ki področje uporabe mini sistema „vse na enem mestu“ razširja na vse čezmejno opravljanje storitev med podjetjem in prejemnikom storitev ter na prodajo blaga na daljavo (znotraj EU in iz tretjih držav ali s tretjih ozemelj v EU). Enotna kontaktna točka pomembno poenostavlja delo zadevnih dobaviteljev, saj omogoča prijavo in plačilo DDV v eni sami državi članici za vse dobave prejemnikom v drugih državah članicah. To je zlasti pomembno za mala in srednja podjetja, za katera so stroški izpolnjevanja obveznosti glede DDV relativno pomembnejši kot za večja podjetja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta predlog nima proračunskih posledic.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Izvajanje bo nadzoroval Stalni odbor za upravno sodelovanje, pri tem pa mu bo pomagal njegov pododbor za informacijsko tehnologijo, tj. Stalni odbor za informacijsko tehnologijo.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

1. Posredni stik dobavitelja pri odpošiljanju ali prevozu

V členu 14(4) direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju, sta opredeljeni „prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti“ in „prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga“. Ti opredelitvi zajemata tudi dobavo blaga, pri kateri dobavitelj posredno sodeluje pri njegovem odpošiljanju ali prevozu prejemniku. Da bi zagotovili pravilno in enotno uporabo teh opredelitev, je treba opredeliti pomen izraza „posredno“. Do zdaj je bil ta pojem pojasnjen le v smernicah odbora za DDV. Predlog besedilo teh smernic vključuje v izvedbeno uredbo o DDV, da bi se povečala pravna varnost za gospodarske subjekte in davčne uprave (točka (1)(b) člena (1), ki v uredbo dodaja novi člen 5a).

2. Določbe, povezane z elektronskimi vmesniki

Člena 14a in 242a direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju, uvajata posebne določbe za elektronske vmesnike, kot so spletna tržnica, platforma ali portal, ki lajšajo nekatere dobave blaga ali opravljanje storitev, ki jih izvajajo drugi davčni zavezanci. V izjavah, vključenih v zapisnik Sveta pri sprejemanju direktive o DDV pri e-trgovanju, je Svet Komisijo pozval, naj predlaga potrebna izvedbena pravila za uporabo teh določb, pri čemer naj upošteva naslednje elemente:

- opredelitev, kdaj se šteje, da davčni zavezanec lajša prodajo blaga ali storitev prek elektronskega vmesnika (to je predlagano v točki (1)(b) člena 1, ki v uredbo dodaja novi člen 5b, in v točki (4), ki v uredbo dodaja novi člen 54b),
- posebne določbe o pogojih za določitev, kdaj je bilo sprejeto plačilo, da se določi, v katerih davčnih obdobjih bi bilo treba prijaviti dobavo, ki jo opravijo davčni zavezanci, ki lajšajo dobavo blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika ali ki uporabljajo posebno ureditev za prodajo blaga s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav na daljavo (to je določeno v točki (3) člena 1, ki v uredbo dodaja novo poglavje Va in člen 41a, in v točki (5) člena 1, ki v uredbo dodaja novi člen 61b),
- vrsto podatkov, ki se hranijo v evidencah davčnih zavezancev, ki lajšajo dobavo blaga in opravljanje storitev v Skupnosti prek elektronskega vmesnika. Upoštevati bi bilo treba, kateri podatki so na voljo tem davčnim zavezancem, kateri so pomembni za davčne uprave in kateri so sorazmerni z namenom določbe, ter potrebo po skladnosti s Splošno uredbo o varstvu podatkov (EU) 2016/679 (glej točko (4) člena 1, ki v uredbo dodaja novi oddelek 1a in člen 54c).

Na podlagi razprav z organi in podjetji držav članic točka (1)(b) člena (1) v izvedbeno uredbo o DDV dodaja novi člen 5c, v katerem je opredeljeno naslednje:

- kadar se šteje, da je elektronski vmesnik sam prejel in dobavil blago, ni odgovoren za plačilo zneska DDV, ki presega DDV, prijavljen in plačan za prodajo prek elektronskega vmesnika. Taka določba je potrebna, da bi lahko države članice elektronske vmesnike oprostile dodatnih plačil DDV, kadar se elektronski vmesnik zanaša na informacije dobavitelja, ki prodaja blago prek njega, in lahko dokaže, da je deloval v dobri veri,
  - vsak dobavitelj, ki prodaja blago prek vmesnika, se šteje za davčnega zavezanca, njegov prejemnik pa za osebo, ki ni davčni zavezanec. Ta predpostavka vmesnika oprošča tega, da bi moral dokazovati status prodajalca in prejemnika.
3. Določbe, povezane z razširitvijo področja uporabe sistema „vse na enem mestu“ (točka (5) člena (1), ki nadomešča oddelek 2 poglavja XI izvedbene uredbe o DDV)

Večina teh določb posodablja oddelek 2 poglavja XI izvedbene uredbe o DDV z opredelitvijo izvedbenih določb, potrebnih za pravilno delovanje mini sistema „vse na enem mestu“, po razširitvi njenega področja uporabe.

Na podlagi posvetovanja z deležniki so poleg tega predlagane številne spremembe, ki presegajo zgolj usklajitev teh določb z razširitvijo področja uporabe mini sistema „vse na enem mestu“. Te spremembe se nanašajo na naslednje:

- (a) Člen 369q direktive o DDV, kakor je bila spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju, določa, da država članica identifikacije dodeli identifikacijsko številko posredniku, ki deluje v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki uporablja sistem „vse na enem mestu“ za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Členu 57e izvedbene uredbe o DDV se doda drugi odstavek, v katerem je pojasnjeno, da ga ta identifikacijska številka pooblašča, da lahko deluje kot posrednik, vendar je ne more uporabiti za predložitev obračuna DDV za obdavčljive transakcije.
- (b) Člen 57g izvedbene uredbe o DDV določa, da se davčni zavezanec, ki prostovoljno preneha uporabljati mini sistem „vse na enem mestu“ ne glede na to, ali še vedno

dobavlja blago ali opravlja storitve, ki jih pokriva njegova uporaba, izključi iz mini sistema „vse na enem mestu“ v kateri koli državi članici za dve koledarski četrtletji. Ta določba se črta, ker se državam članicam ne zdi koristna in bi lahko dodatno obremenila zadevne davčne zavezanec.

- (c) Direktiva o DDV pri e-trgovanju omogoča popraviljanje prejšnjih obračunov DDV v okviru sistema „vse na enem mestu“ v treh letih v naslednjem obračunu, namesto da bi morali ponovno predložiti obračun za davčno obdobje, na katero se nanašajo popravki, kot velja za mini sistem „vse na enem mestu“. Vendar v direktivi o DDV pri e-trgovanju ni navedeno, kako naj bi se obračuni, povezani z davčnimi obdobji pred 1. januarjem 2021, popravljali od leta 2021. Da bi omejili učinek prehoda z enega sistema na drugega z vidika informacijske tehnologije, je bolje ohraniti sedanjí sistem popravkov obračunov DDV v okviru mini sistema „vse na enem mestu“, ki se nanašajo na obdobja od zadnjega četrtletja leta 2017 do zadnjega četrtletja leta 2020. Predlog ustrezno spreminja člen 61 izvedbene uredbe o DDV.
- (d) V okviru sistema „vse na enem mestu“ bo treba popravke prejšnjih obračunov DDV predložiti v naslednjem obračunu. Po predložitvi končnega obračuna DDV davčni zavezanec, izključen iz sistema „vse na enem mestu“ v skladu s členom 61a izvedbene uredbe o DDV, ne bo več mogel predložiti nadaljnjih obračunov DDV. V predlogu je zato določeno, da se vsi popravki končnega obračuna in prejšnjih obračunov, ki se pojavijo po predložitvi končnega obračuna, izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.
- (e) Evidenca, ki jih mora voditi davčni zavezanec, ki uporablja mini sistem „vse na enem mestu“, trenutno vključuje ime prejemnika, če ga davčni zavezanec pozna. Glede na to, da mora biti ta informacija navedena samo, če je na voljo, da ni potrebna za opredelitev države članice, v kateri je dobava obdavčljiva, in da bi lahko privedla do težav, povezanih z varstvom osebnih podatkov, ni več del evidenc, ki jih morajo voditi davčni zavezanci, ki uporabljajo sistem „vse na enem mestu“, iz člena 63c izvedbene uredbe o DDV. V člen 63c so vključene nadaljnje informacije o vračilu blaga ter številkah pošiljk ali transakcijskih številkah, ki omogočajo lažje izvajanje navedenih operacij.

4. Druge določbe

Po črtanju člena 34 direktive o DDV z direktivo o DDV pri e-trgovanju (točka (2) člena 1) se črta člen 14.

Člen 2 določa, da se ukrepi uporabljajo od 1. januarja 2021, tj. od začetka uporabe ustreznih določb direktive o DDV pri e-trgovanju, ki jih izvaja ta predlog. Poleg tega omogoča, da se bodo lahko davčni zavezanci od 1. oktobra 2020 registrirali v sistem „vse na enem mestu“ in ga začeli uporabljati 1. januarja 2021.

Predlog

IZVEDBENA UREDBA SVETA

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih lajšajo elektronski vmesniki, in posebnimi ureditvami za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ in zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES² je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2017/2455³, ki je med drugim razširila področje uporabe posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža v Skupnosti in ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, na vse vrste storitev ter na prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti in prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga. Z Direktivo (EU) 2017/2455 so bile poleg tega uvedene nekatere določbe za davčne zavezance, ki lajšajo dobavo blaga ali opravljanje storitev drugih davčnih zavezancev prek elektronskega vmesnika, kot so spletna tržnica, platforma, portal ali podobno sredstvo.
- (2) Podrobne določbe za uporabo navedenih posebnih ureditev iz Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011⁴ bi bilo treba po razširitvi njenega področja uporabe posodobiti.
- (3) Opredelitvi pojmov „prodaja blaga na daljavo znotraj Skupnosti“ in „prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga“ iz Direktive 2006/112/ES zajemata tudi dobavo blaga, pri kateri dobavitelj posredno sodeluje pri njegovem odpošiljanju ali prevozu prejemniku. Zato je za zagotovitev pravilne in enotne uporabe navedenih opredelitev v vseh državah članicah ter povečanje pravne varnosti za gospodarske subjekte in davčne uprave treba pojasniti in opredeliti pomen izraza „posredno“ v tem kontekstu.
- (4) Prav tako je za zagotovitev enotne uporabe določb o davčnih zavezancih, ki lajšajo dobavo blaga in opravljanje storitev v Skupnosti, v vseh državah članicah ter za

---

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

³ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

⁴ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

izboljšanje pravne varnosti za davčne zavezance, za katere veljajo pravila o davku na dodano vrednost (DDV), in za davčne uprave, ki ta pravila izvajajo, treba dodatno opredeliti pomen izraza „lajša“ in pojasniti, kdaj se ne šteje, da davčni zavezanec lajša dobavo blaga ali opravljanje storitev prek elektronskega vmesnika.

- (5) Za zagotovitev enotne uporabe pravil o DDV je treba jasno opredeliti trenutek, ko se lahko šteje, da je bilo plačilo prejemnika sprejeto, da se lahko določi, v katerem davčnem obdobju je treba prijaviti dobavo, ki jo opravijo davčni zavezanci, ki lajšajo dobavo blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, ali kateri koli davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga.
- (6) Določiti je treba, kakšne informacije bi bilo treba hraniti v evidencah davčnih zavezancev, ki lajšajo dobavo blaga in opravljanje storitev v Skupnosti prek elektronskega vmesnika. Pri tem bi bilo treba upoštevati naravo informacij, ki so na voljo tovrstnim davčnim zavezancem, njihov pomen za davčne uprave in zahtevo, da bi morale biti tako računovodenje in vodenje evidenc sorazmerno za skladnost s pravicami in obveznostmi iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁵.
- (7) Pri davčnem zavezancu, ki lajša nekatere dobave blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, se šteje, da je sam prejel in dobavil blago ter mora za to dobavo plačati DDV. Upoštevati je treba, da se morda tak davčni zavezanec pri ustrezni prijavi in plačilu zneska DDV zanaša na točnost informacij, ki mu jih predložijo dobavitelji, ki prodajajo blago prek tega elektronskega vmesnika. Zato je primerno določiti, da tak davčni zavezanec ni odgovoren za znesek DDV, ki presega znesek DDV, prijavljen in plačan za to dobavo, če so informacije, ki jih je prejel, napačne ter lahko dokaže, da tega ni vedel in ne bi mogel razumno vedeti. Na podlagi tega bi lahko države članice navedene davčne zavezance oprostile dodatnih plačil DDV, če so delovali v dobri veri.
- (8) Za zmanjšanje upravnega bremena davčnih zavezancev, ki lajšajo nekatere dobave blaga v Skupnosti prek elektronskega vmesnika, je treba zagotoviti, da jim ne bo treba dokazovati statusa prodajalca in prejemnika. Zato bi bilo treba uvesti nekatere izpodbojne predpostavke, v skladu s katerimi se dobavitelji, ki prodajajo blago prek tega elektronskega vmesnika, štejejo za davčne zavezance, njihovi prejemniki pa za osebe, ki niso davčni zavezanci.
- (9) Da bi se izognili dvomom, je treba določiti, da je identifikacijska številka, dodeljena posredniku, ki deluje v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki uporablja uvozno shemo, pooblastilo, da lahko deluje kot posrednik, vendar je posrednik ne more uporabiti za predložitev obračuna DDV za obdavčljive transakcije, ki jih izvaja sam.
- (10) Določba, s katero se davčnemu zavezancu, ki prostovoljno preneha uporabljati posebno ureditev, prepreči, da bi lahko v dveh koledarskih četrletjih spet začel uporabljati navedeno posebno ureditev, se državam članicam ne zdi uporabna in bi lahko dodatno obremenila zadevne davčne zavezance. To določbo bi bilo zato treba črtati.
- (11) Da se omeji učinek spremembe načina popraviljanja prejšnjih obračunov DDV v okviru posebne ureditve z vidika informacijske tehnologije, je bolje določiti, da se spremembe obračuna DDV, ki se nanašajo na davčno obdobje pred datumom, od katerega morajo države članice izvajati nacionalne ukrepe za usklajitev s členoma 2 in

---

⁵ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

3 Direktive (EU) 2017/2455, izvedejo s spremembami tega obračuna. Ker bo treba spremembe prejšnjih obračunov DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2021 predložiti v naslednjem obračunu, davčni zavezanci, izključeni iz posebne ureditve, ne bodo več mogli izvesti popravkov v naslednjem obračunu. Zato je treba zagotoviti, da se bodo ti popravki izvedli neposredno pri davčnih organih zadevnih držav članic potrošnje.

- (12) Ker mora biti ime prejemnika v evidencah davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev, navedeno samo, če je temu davčnemu zavezancu na voljo, ni potrebno za opredelitev države članice, v kateri je dobava predmet DDV, in bi lahko privedlo do težav, povezanih z varstvom osebnih podatkov, ga ni več treba vključiti v obvezne evidence davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev. Da bi olajšali nadzor nad dobavo blaga, zajeto v posebni ureditvi, pa je treba med informacije, ki jih morajo hraniti davčni zavezanci, vključiti informacije o vračilu blaga ter številkah pošiljk ali transakcijskih številkah.
- (13) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –
SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

- (1) poglavje IV se spremeni:
(a) naslov Poglavlja IV se nadomesti z naslednjim:

„OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

(NASLOV IV DIREKTIVE 2006/112/ES)

ODDELEK 1

Dobava blaga

(Členi 14 do 19 Direktive 2006/112/ES)“;

- (b) vstavijo se naslednji členi 5a, 5b in 5c:

„Člen 5a

Za namene uporabe odstavka 4 člena 14 Direktive 2006/112/ES se šteje, da je bilo blago odposlano ali prepeljano s strani ali za dobavitelja, tudi kadar dobavitelj posredno sodeluje pri odpošiljanju ali prevozu blaga, v naslednjih primerih:

- (a) če dobavitelj odpošiljanje ali prevoz blaga odda podizvajalcu, tj. tretji osebi, ki blago dobavi prejemniku;
- (b) če odpošiljanje ali prevoz blaga zagotavlja tretja oseba, vendar je dobavitelj v celoti ali delno odgovoren za dobavo blaga prejemniku;
- (c) če dobavitelj izda račun in zaračuna prevoznino prejemniku, nato pa jo plača tretji osebi, ki bo organizirala odpošiljanje ali prevoz blaga;

- (d) če dobavitelj na kakršen koli način spodbuja storitve dobave prejemniku s strani tretje osebe, poveže prejemnika in tretjo osebo ali tretji osebi kako drugače zagotovi informacije, ki jih potrebuje za dobavo blaga prejemniku.

Da je bilo blago odposlano ali prepeljano s strani ali za dobavitelja, pa se ne šteje, kadar prejemnik sam prepelje blago ali kadar prejemnik organizira dobavo blaga s strani tretje osebe, dobavitelj pa posredno ali neposredno ni vključen v zagotavljanje ali organizacijo odpošiljanja ali prevoza navedenega blaga.

Člen 5b

Za namene uporabe člena 14a Direktive 2006/112/ES izraz „lajša“ pomeni uporabo elektronskega vmesnika, ki prejemniku in dobavitelju, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, omogoča, da se povežeta, kar privede do dobave blaga prejemniku prek tega elektronskega vmesnika.

Davčni zavezanec pa ne lajša dobave blaga, kadar velja, da:

- (a) niti neposredno niti posredno ne določa splošnih pogojev, pod katerimi se dobavi blago;
- (b) ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zaračunavanju plačila prejemniku;
- (c) ni niti neposredno niti posredno udeležen pri naročanju ali dobavi blaga.

Poleg tega se člen 14a Direktive 2006/112/ES ne uporablja za davčnega zavezanca, ki zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo blaga;
- (b) seznam ali oglaševanje blaga;
- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, na katerih se prodaja blago, brez nadaljnjega poseganja v dobavo.

Člen 5c

1. Za namene uporabe člena 14a Direktive 2006/112/ES davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je sam prejel in dobavil blago, ni odgovoren za plačilo zneska DDV, ki presega DDV, prijavljen in plačan za to dobavo, kadar:

- (a) se davčni zavezanec pri ustrezni prijavi in plačilu zneska DDV na zadevno dobavo zanaša na informacije, ki mu jih predložijo dobavitelji, ki prodajajo blago prek elektronskega vmesnika, ali druge tretje osebe;
- (b) je davčni zavezanec prejel napačne informacije;
- (c) lahko davčni zavezanec dokaže, da ni vedel in ni mogel razumno vedeti, da so informacije nepravilne.

2. Za namene uporabe člena 14a Direktive 2006/112/ES se predpostavlja naslednje:

- (a) da je prodajalec blaga prek elektronskega vmesnika davčni zavezanec;
- (b) da kupec zadevnega blaga ni davčni zavezanec.

Vendar lahko davčni zavezanec, za katerega se šteje, da je sam prejel in dobavil blago, predpostavke iz prvega pododstavka izpodbija, če ima informacije o nasprotnem.“;

- (c) pred členom 6 se vstavi naslednji naslov:

„ODDELEK 2

Opravljanje storitev

(Členi 24 do 29 Direktive 2006/112/ES)“;

- (2) člen 14 se črta;
- (3) vstavi se naslednje poglavje Va:

„POGLAVJE Va

OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

(NASLOV VI DIREKTIVE 2006/112/ES)

Člen 41a

Za namene uporabe člena 66a Direktive 2006/112/ES je trenutek, ko je bilo sprejeto plačilo, trenutek, ko dobavitelj, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, ali kdo drug za njegov račun od prejemnika prejme potrdilo o plačilu, sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo ne glede na to, kdaj je izvršeno dejansko plačilo.“;

- (4) v poglavju X se vstavi naslednji oddelek 1a:

„ODDELEK 1a

Računovodenje

(Členi 241 do 249 Direktive 2006/112/ES)

Člen 54b

1. Za namene uporabe člena 242 a Direktive 2006/112/ES izraz „lajša“ pomeni uporabo elektronskega vmesnika, ki omogoča prejemniku in dobavitelju, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, da se povežeta, kar privede do dobave blaga temu prejemniku prek tega elektronskega vmesnika.

Izraz „lajša“ pa ne zajema dobave blaga ali opravljanja storitev, pri katerem velja naslednje:

- (a) davčni zavezanec niti neposredno niti posredno ne določa splošnih pogojev, pod katerimi se opravi dobava;
- (b) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri zaračunavanju plačila prejemniku;
- (c) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri naročanju ali dobavi blaga;
- (d) davčni zavezanec ni niti neposredno niti posredno udeležen pri opravljanju storitve.

2. Za namene uporabe člena 242a Direktive 2006/112/ES izraz „lajša“ ne zajema primerov, ko davčni zavezanec zagotavlja samo kar koli od naslednjega:

- (a) obdelavo plačil v zvezi z dobavo;
- (b) seznam ali oglaševanje blaga ali storitev;

- (c) preusmeritev ali prenos prejemnikov na druge elektronske vmesnike, ki ponujajo blago ali storitve, brez nadaljnjega poseganja v dobavo.

Člen 54c

1. Davčni zavezanec iz člena 242a Direktive 2006/112/ES hrani naslednje evidence v zvezi z dobavo, pri kateri se šteje, da je sam prejel in dobavil blago v skladu s členom 14a Direktive 2006/112/ES, ali kadar sodeluje pri zagotavljanju elektronsko opravljenih storitev, pri katerih se šteje, da deluje v svojem imenu v skladu s členom 9a te uredbe:

- (a) evidence iz člena 63c te uredbe, kadar se je davčni zavezanec odločil, da bo uporabljal eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;
- (b) evidence iz člena 242 Direktive 2006/112/ES, kadar se davčni zavezanec ni odločil, da bo uporabljal katero od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES.

2. Davčni zavezanec iz člena 242a Direktive 2006/112/ES v zvezi z dobavo poleg informacij iz odstavka 1 hrani še naslednje informacije:

- (a) ime in naslov dobavitelja, čigar dobava se lajša prek elektronskega vmesnika, če je na voljo, pa tudi:
- (i) elektronski naslov ali spletišče dobavitelja;
- (ii) identifikacijsko številko za DDV ali nacionalno davčno številko dobavitelja;
- (iii) številko bančnega računa ali številko virtualnega računa dobavitelja;
- (b) opis blaga, njegovo vrednost, če je na voljo, pa tudi kraj, kjer se zaključi odpošiljanje ali prevoz blaga, skupaj s časom dobave;
- (c) opis storitev, njihovo vrednost, če je na voljo, pa tudi informacijo, na podlagi katere se lahko določita kraj in čas dobave.“;
- (5) Oddelek 2 v poglavju XI se nadomesti z naslednjim:

„ODDELEK 2

Posebne ureditve za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga

(Členi 358 do 369x Direktive 2006/112/ES)

Pododdelek 1

Opredelitev pojmov

Člen 57a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚ureditev ne-Unije‘ pomeni posebno ureditev za storitve iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v Skupnosti;
- (2) ‚ureditev Unije‘ pomeni posebno ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Skupnosti, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki lajšajo

dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki imajo sedež v Skupnosti, vendar ne v državi članici potrošnje, iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;

- (3) ‚uvozna shema‘ pomeni posebno ureditev za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES;
- (4) ‚posebna ureditev‘ glede na sobesedilo pomeni ‚ureditev ne-Unije‘, ‚ureditev Unije‘ ali ‚uvozno shemo‘;
- (5) ‚davčni zavezanec‘ pomeni davčnega zavezanca iz člena 359 Direktive 2006/112/ES, ki mu je dovoljena uporaba ureditve ne-Unije, davčnega zavezanca iz člena 369b navedene direktive, ki mu je dovoljena uporaba ureditve Unije, ali davčnega zavezanca iz člena 369m navedene direktive, ki mu je dovoljena uporaba uvozne sheme;
- (6) ‚posrednik‘ pomeni osebo, opredeljeno v točki (2) člena 369l Direktive 2006/112/ES.

Pododdelek 2

Uporaba ureditve Unije

Člen 57b

1. Če ima davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, sedež svoje dejavnosti v Skupnosti, je država članica identifikacije država članica, v kateri ima sedež dejavnosti.

Če ima davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, sedež svoje dejavnosti zunaj Skupnosti, vendar ima v Skupnosti več kot eno stalno poslovno enoto, lahko za državo članico identifikacije v skladu z drugim odstavkom člena 369a Direktive 2006/112/ES izbere katero koli državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto.

2. Če davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, za prodajo blaga uporablja ureditev Unije, je država članica, iz katere se blago odpošilja ali prepelje, država članica identifikacije. Če obstaja več držav članic, iz katerih se odpošilja ali prepelje blago, lahko kot državo članico identifikacije v skladu z drugim odstavkom člena 369a Direktive 2006/112/ES izbere katero koli državo članico, iz katere se odpošilja ali prepelje blago.

Pododdelek 3

Področje uporabe ureditve Unije

Člen 57c

Ureditev Unije se ne uporablja za storitve, ki se opravljajo v državi članici, v kateri ima davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto. Opravljanje teh storitev se prijavi pristojnim davčnim organom navedene države članice v obračunu DDV, kakor je določen v členu 250 Direktive 2006/112/ES.

Pododdelek 4

Identifikacija

Člen 57d

1. Če davčni zavezanec državi članici identifikacije sporoči, da namerava uporabljati ureditev ne-Unije ali ureditev Unije, se ta posebna ureditev uporablja od prvega dne naslednjega koledarskega četrtletja.

V primeru prve dobave blaga ali prvega opravljanja storitev, ki jih pokriva ureditev ne-Unije ali ureditev Unije, pred navedenim datumom, se posebna ureditev uporablja od datuma, ko je bilo blago prvič dobavljeno ali ko so bile storitve prvič opravljene, če davčni zavezanec državi članici identifikacije podatke o začetku dejavnosti iz te ureditve sporoči najpoznejše deseti dan meseca, ki sledi prvi dobavi blaga ali prvemu opravljanju storitev.

2. Če davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državo članico identifikacije obvesti, da namerava uporabljati uvozno shemo, se ta posebna shema uporablja od dneva, ko je bila davčnemu zavezancu ali posredniku dodeljena individualna identifikacijska številka za DDV za uvozno shemo, kot je določeno v odstavkih 1 in 3 člena 369q Direktive 2006/112/ES.

Člen 57e

Država članica identifikacije davčnega zavezanca, ki uporablja ureditev Unije, identificira prek njegove identifikacijske številke za DDV iz členov 214 in 215 Direktive 2006/112/ES.

Individualna identifikacijska številka, ki se posredniku dodeli v skladu z odstavkom 2 člena 369q Direktive 2006/112/ES, temu omogoča, da lahko deluje kot posrednik za račun davčnih zavezancev, ki uporabljajo uvozno shemo. Posrednik pa te številke ne sme uporabljati za vložitev obračuna DDV za obdavčljive transakcije.

Člen 57f

1. Če davčni zavezanec, ki uporablja ureditev Unije, ne izpolnjuje več pogojev iz opredelitve, določene v točki (2) prvega odstavka člena 369a Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran, preneha biti država članica identifikacije.

Če pa davčni zavezanec še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja to ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede drugo državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto. Če davčni zavezanec, ki za dobavo blaga uporablja ureditev Unije, nima sedeža v Skupnosti, kot novo državo članico identifikacije navede državo članico, iz katere odpošilja ali prevažata blago.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim odstavkom, se sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije, ali od datuma, ko navedeni davčni zavezanec neha odpošiljati ali prevažati blago iz navedene države članice.

2. Če davčni zavezanec, ki uporablja uvozno shemo, ali posrednik, ki deluje za njegov račun, ne izpolnjuje več pogojev iz točk (b) do (e) točke (3) drugega odstavka člena 369l Direktive 2006/112/ES, država članica, v kateri je bil identificiran davčni zavezanec ali njegov posrednik, preneha biti država članica identifikacije.

Če pa davčni zavezanec ali njegov posrednik še vedno izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve, za to, da še naprej uporablja to ureditev, kot novo državo članico identifikacije navede drugo državo članico, v kateri ima sedež svoje dejavnosti, če sedež njegove dejavnosti ni v Skupnosti, pa državo članico, v kateri ima stalno poslovno enoto.

Če se država članica identifikacije spremeni v skladu z drugim odstavkom, se sprememba uporablja od datuma, ko davčni zavezanec ali njegov posrednik nima več sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote v državi članici, ki jo je prej navedel kot državo članico identifikacije.

Člen 57g

1. Davčni zavezanec, ki uporablja ureditev ne-Unije ali ureditev Unije, lahko to posebno ureditev preneha uporabljati ne glede na to, ali še vedno dobavlja blago ali opravlja storitve, ki jih pokriva ta posebna ureditev. Davčni zavezanec obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem koledarskega četrtertletja, ki je pred tistim, od katerega namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja.

Obveznosti DDV, ki se nanašajo na opravljene storitve, nastale po datumu, ko je prenehanje začelo veljati, se poravnajo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

2. Davčni zavezanec, ki uporablja uvozno shemo, lahko to shemo neha uporabljati ne glede na to, ali še naprej prodaja na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženo blago. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obvesti državo članico identifikacije najpozneje 15 dni pred koncem meseca, ki je pred tistim, od katerega namerava prenehati uporabljati ureditev. Prenehanje začne veljati prvi dan naslednjega meseca in davčni zavezanec ureditve ne sme več uporabljati za dobavo, izvedeno od tistega dne.

Pododdelek 5

Obveznosti poročanja

Člen 57h

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, državo članico identifikacije po elektronski poti najpozneje deseti dan meseca, ki sledi prenehanju ali spremembi, obvesti o kateri koli spodaj naštetih zadevi:
  - (a) o prenehanju opravljanja dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi;
  - (b) če se dejavnosti, ki so zajete v posebni ureditvi, spremenijo tako, da ne izpolnjuje več pogojev za uporabo te posebne ureditve;
  - (c) o morebitnih spremembah v zvezi z že posredovanimi podatki državi članici identifikacije.
2. Če se država članica identifikacije spremeni v skladu s členom 57f, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, najpozneje deseti dan meseca, ki sledi spremembi sedeža dejavnosti, o spremembi obvesti obe zadevni državi članici. Novi državi članici identifikacije sporoči podatke o registraciji, ki se zahtevajo, ko davčni zavezanec prvič uporabi posebno ureditev.

Pododdelek 6

Izvzetje

Člen 58

1. Če davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev, izpolnjuje eno ali več meril za izključitev iz člena 369e ali za izbris iz identifikacijskega registra iz člena 363 oziroma odstavkov 1 in 3 člena 369r Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca izključi iz te ureditve.

Samo država članica identifikacije lahko davčnega zavezanca izključi iz ene od posebnih ureditev.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izključitvi ali izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.

2. Izključitev davčnega zavezanca iz ureditve ne-Unije ali ureditve Unije začne veljati s prvim dnevom koledarskega četrtletja po dnevu, na katerega je bila odločitev o izključitvi poslana davčnemu zavezancu po elektronski pošti. Če pa je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ali kraja, iz katerega se začne odpošiljati ali prevažati blago, prične veljati z dnem te spremembe.
3. Izključitev davčnega zavezanca iz uvozne sheme začne veljati s prvim dnevom meseca po dnevu, na katerega je bila odločitev o izključitvi poslana davčnemu zavezancu po elektronski pošti, razen v naslednjih primerih:
  - (a) če je izključitev posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, pri čemer začne izključitev veljati z dnem te spremembe;
  - (b) če je izključitev posledica nenehnega kršenja pravil te sheme, pri čemer začne izključitev veljati z dnem po dnevu, na katerega je bila odločitev o izključitvi poslana davčnemu zavezancu po elektronski pošti.
4. Razen v primeru, zajetem v točki (b), individualna identifikacijska številka za DDV, ki je bila dodeljena za uporabo uvozne sheme, ostane veljavna tako dolgo, kot je potrebno za uvoz blaga, ki je bilo dobavljeno pred datumom izključitve, vendar ne več kot dva meseca od tega datuma.
5. Če posrednik izpolnjuje eno od meril za izbris iz odstavka 2 člena 369r Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije posrednika izbriše iz identifikacijskega registra in davčne zavezanca, ki jih zastopa posrednik, izključi iz uvozne sheme.

Posrednika lahko iz identifikacijskega registra izbriše samo država članica identifikacije.

Država članica identifikacije pri odločitvi o izbrisu upošteva vse informacije, ki jih ima na voljo, vključno z informacijami, ki jih posredujejo druge države članice.

Izbris posrednika iz identifikacijskega registra začne veljati s prvim dnevom meseca po dnevu, na katerega je bila odločitev o izbrisu poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih predstavlja, po elektronski pošti, razen v naslednjih primerih:

- (a) če je izbris posledica spremembe sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, pri čemer začne izbris veljati z dnem te spremembe;
- (b) če je izbris posrednika posledica nenehnega kršenja pravil uvozne sheme, pri čemer začne izbris veljati z dnem po dnevu, na katerega je bila odločitev o izbrisu poslana posredniku in davčnim zavezancem, ki jih predstavlja, po elektronski pošti.

Člen 58a

Pri davčnem zavezancu, ki uporablja posebno ureditev in ki v obdobju dveh let v nobeni državi članici potrošnje ne opravi nobene dobave blaga ali storitev, zajetih v tej ureditvi, se šteje, da so se njegove obdavčljive dejavnosti končale v smislu točke (b) člena 363, točke (b) člena 369e, točke (b) člena 369r(1) oziroma točke (b) člena 369r(3) Direktive 2006/112/ES. To prenehanje mu ne preprečuje, da uporablja posebno ureditev, če ponovno prične s svojimi dejavnostmi, pokritimi s katero koli ureditvijo.

Člen 58b

1. Če je davčni zavezanec izključen iz ene od posebnih ureditev, ker nenehno krši pravila te ureditve, ta davčni zavezanec ostane izključen iz uporabe katere koli posebne ureditve v vseh državah članicah dve leti po obračunskem obdobju, v katerem je bil izključen.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za uvozno shemo, pri kateri je bila izključitev posledica nenehnega kršenja pravil s strani posrednika, ki deluje za račun davčnega zavezanca.

Če je posrednik izbrisan iz identifikacijskega registra zaradi nenehnega kršenja pravil uvozne sheme, kot posrednik ne sme delovati dve leti po mesecu, v katerem je bil izključen iz tega registra.

2. Šteje se, da davčni zavezanec ali njegov posrednik nenehno krši pravila v zvezi s katero koli posebno ureditvijo v smislu točke (d) člena 363, točke (d) člena 369e, točke (d) člena 369r(1), točke (c) člena 369r(2) ali točke (d) člena 369r(3) Direktive 2006/112/ES vsaj v naslednjih primerih, če:
  - (a) je država članica identifikacije njemu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine v skladu s členom 60a ter obračun DDV za vsako od teh obračunskih obdobj ni bil predložen v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan;
  - (b) je država članica identifikacije njemu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, za tri neposredno predhodna obračunska obdobja izdala opomine v skladu s členom 63a ter niti on niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni plačal celotnega zneska prijavljenega DDV za vsako od teh obračunskih obdobj v desetih dneh po tem, ko je bil opomin poslan, razen če preostali neplačani znesek znaša manj kot 100 EUR za vsako obračunsko obdobje;
  - (c) po zahtevku države članice identifikacije in en mesec po naknadnem opominu s strani države članice identifikacije niti on niti posrednik, ki deluje za njegov račun, ni dal na voljo v elektronski obliki evidenc iz členov 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES.

Člen 58c

Davčni zavezanec, ki je bil izključen iz ureditve ne-Unije ali ureditve Unije, poravna neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje vse obveznosti DDV, povezane z dobavo blaga ali opravljenimi storitvami, ki so nastale po datumu, ko je izključitev začela veljati.

Pododdelek 7
Obračun DDV

Člen 59

1. Vsako obračunsko obdobje v smislu člena 364, člena 369f ali člena 369s Direktive 2006/112/ES je ločeno obračunsko obdobje.
2. Če se v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 člena 57d ureditev ne-Unije ali ureditev Unije uporablja od prve storitve, davčni zavezanec predloži ločen obračun DDV za koledarsko četrtletje, v katerem je bila opravljena prva storitev.
3. Če je davčni zavezanec v obračunskem obdobju registriran na podlagi ureditve ne-Unije in ureditve Unije, predloži obračun DDV in izvrši ustrezna plačila državi članici identifikacije za vsako ureditev v zvezi s storitvami, opravljenimi v zadevnih obdobjih, ki jih pokriva ta ureditev.
4. Če se država članica identifikacije v skladu s členom 57f spremeni po prvem dnevu zadevnega obračunskega obdobja, davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, prejšnji in novi državi članici identifikacije predloži obračun DDV in izvrši ustrezna plačila za storitve, opravljene v vsakem od obdobjih, ko sta bili državi članici državi članici identifikacije.

Člen 59a

Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, v obračunskem obdobju v nobeni državi članici potrošnje ne dobavi blaga ali opravi storitev po posebni ureditvi ter mu ni treba popraviti nobenih prejšnjih obračunov, on ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži obračun DDV, v katerem navede, da v navedenem obdobju ni opravljal storitev (nični obračun DDV).

Člen 60

Zneski v obračunih DDV, predloženih po posebnih ureditvah, se ne zaokrožujejo navzgor ali navzdol k najbližji celi denarni enoti. Prijavi in nakaže se natančen znesek DDV.

Člen 60a

Če obračun DDV ni predložen v skladu s členom 364, členom 369f ali členom 369s Direktive 2006/112/ES, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, po elektronski poti opomni o obveznosti predložitve takega obračuna. Država članica identifikacije opomin izda deseti dan po tem, ko bi obračun moral biti predložen, ter po elektronski poti obvesti druge države članice, da je bil opomin izdan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za odmero in izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje.

Ne glede na izdane opomine ter sprejete ukrepe s strani države članice potrošnje davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, obračun DDV predloži državi članici identifikacije.

Člen 61

1. Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja do zadnjega obračunskega obdobja v letu 2020 se po njegovi predložitvi opravijo le v obliki sprememb tega obračuna in ne v obliki prilagoditev enega od pozneje predloženih obračunov.

Spremembe zneskov v obračunu DDV za obdobja od prvega obračunskega obdobja v letu 2021 se po njegovi predložitvi opravijo le v obliki prilagoditev enega od pozneje predloženih obračunov.

2. Spremembe iz odstavka 1 se elektronsko predložijo državi članici identifikacije v treh letih od datuma, do katerega se je zahtevala predložitev prvotnega obračuna.

To pa ne vpliva na pravila države članice potrošnje glede odmere ter sprememb in dopolnitev.

Člen 61a

1. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predloži končni obračun DDV in vse morebitne zapoznele prejšnje obračune ter izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku prenehanja, izključitve ali spremembe, kadar:

- (a) preneha uporabljati eno od posebnih ureditev;
- (b) je izključen iz ene od posebnih ureditev;
- (c) v skladu s členom 57f spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna in prejšnjih obračunov, do katerih pride po predložitvi končnega obračuna, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

2. Posrednik opravi predložitev končnih obračunov DDV za vse davčne zavezance, za račun katerih deluje, in vse zapoznele predložitve prejšnjih obračunov ter izvrši ustrezna plačila državi članici, ki je bila država članica identifikacije v trenutku izbrisa ali spremembe, kadar:

- (a) je izbrisan iz identifikacijskega registra;
- (b) v skladu s členom 57f (2) spremeni državo članico identifikacije.

Vsi popravki končnega obračuna in prejšnjih obračunov, ki se pojavijo po predložitvi končnega obračuna, se izvedejo neposredno pri davčnih organih zadevne države članice potrošnje.

Pododdelek 7a

Uvozna shema – obdavčljivi dogodek

Člen 61b

Za namene uporabe člena 369n Direktive 2006/112/ES je trenutek, ko je bilo sprejeto plačilo, trenutek, ko davčni zavezanec, ki uporablja uvozno shemo, ali kdo drug, ki deluje za njegov račun, oziroma, za namene odstavka 1 člena 14a Direktive 2006/112/ES, dobavitelj, ki prodaja blago prek elektronskega vmesnika, od prejemnika prejme potrdilo o plačilu, sporočilo o odobritvi plačila ali zavezo za plačilo ne glede na to, kdaj je izvršeno dejansko plačilo.

Pododdelek 8

Valuta

Člen 61c

Če država članica identifikacije, katere valuta ni euro, določi, da je treba obračun DDV predložiti v njeni nacionalni valuti, se ta določitev uporablja za obračune DDV vseh davčnih zavezancev, ki uporabljajo posebno ureditev.

Pododdelek 9

Plačila

Člen 62

Brez poseganja v tretji pododstavek člena 63a in člen 63b davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, izvrši vsako plačilo državi članici identifikacije.

Plačila DDV, ki jih davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, izvrši v skladu s členom 367, členom 369i ali členom 369v Direktive 2006/112/ES, se nanašajo le na obračun DDV, predložen v skladu s členom 364, členom 369f ali členom 369s navedene direktive. Plačane zneske davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, naknadno prilagodi le s sklicevanjem na ta obračun, ne smejo pa se prikazati v drugem obračunu ali prilagoditi v enem od pozneje predloženih obračunov. Pri vsakem plačilu se navede sklicna številka zadevnega obračuna.

Člen 63

Država članica identifikacije, ki prejme višji znesek od zneska iz obračuna DDV, predloženega v skladu s členom 364, členom 369f ali členom 369s Direktive 2006/112/ES, preplačani znesek povrne neposredno zadevnemu davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun.

Če je država članica identifikacije prejela znesek v zvezi z obračunom DDV, ki se pozneje izkaže za nepravilnega, in je ta država članica znesek že porazdelila med države članice potrošnje, te države članice potrošnje davčnemu zavezancu ali posredniku, ki deluje za njegov račun, neposredno povrnejo vsaka svoj delež preplačanega zneska.

Če pa se preplačila nanašajo na obdobja do zadnjega obračunskega obdobja v letu 2018, država članica identifikacije povrne ustrezni delež ustreznega dela zneska, ki ga je obdržala v skladu s členom 46(3) Uredbe (EU) št. 904/2010, država članica potrošnje pa povrne preplačilo, zmanjšano za znesek, ki ga povrne država članica identifikacije.

Države članice potrošnje po elektronski poti obvestijo državo članico identifikacije o znesku takih povračil.

Člen 63a

Če je davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, predložil obračun DDV v skladu s členom 364, členom 369f ali členom 369s Direktive 2006/112/ES, ni pa bilo izvršeno plačilo ali je bilo izvršeno plačilo manjše od zneska iz obračuna, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, deseti dan po tem, ko bi moralo biti plačilo najpozneje izvršeno v skladu s členom 367, členom 369i ali členom 369v Direktive 2006/112/ES, po elektronski poti opomni o zapadlem DDV.

Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti države članice potrošnje, da je bil opomin poslan.

Za vse naknadne opomine in ukrepe, sprejete za izterjavo DDV, je odgovorna zadevna država članica potrošnje. Če je take naknadne opomine izdala država članica potrošnje, se ustrezni DDV plača tej državi članici.

Država članica potrošnje po elektronski poti obvesti državo članico identifikacije, da je bil izdan opomin.

Člen 63b

Če obračun DDV ni bil predložen ali kadar je obračun DDV predložen prepozno ali je nepopoln ali nepravilen ali kadar plačilo DDV zamuja, morebitne obresti, kazni ali druge dajatve izračuna in odmeri država članica potrošnje. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, take obresti, kazni ali druge dajatve plača neposredno državi članici potrošnje.

Pododdelek 10

Evidence

Člen 63c

1. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci, se štejejo za dovolj natančne v smislu členov 369 in 369k Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo naslednje informacije:

- (a) državo članico potrošnje, v katero se dobavlja blago ali v kateri se opravljajo storitve;
- (b) vrsto opravljenih storitev ali opis in količino dobavljenega blaga;
- (c) datum dobave blaga ali opravljanja storitev;
- (d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- (f) uporabljeno stopnjo DDV;
- (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;
- (h) datum in znesek prejetih plačil;
- (i) morebitna predplačila, prejeta pred dobavo blaga ali opravljanjem storitve, če so na voljo;
- (j) če je izdan račun, podatki, ki jih račun vsebuje;
- (k) v zvezi s storitvami informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer ima prejemnik sedež ali stalni naslov ali kjer običajno prebiva, v zvezi z blagom pa informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- (l) dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV.

2. Evidence, ki jih vodijo davčni zavezanci ali posredniki, ki delujejo za njihov račun, se štejejo za dovolj natančne v smislu člena 369x Direktive 2006/112/ES, če vsebujejo naslednje informacije:

- (a) državo članico potrošnje, v katero se dobavlja blago;
- (b) opis in količino dobavljenega blaga;
- (c) datum dobave blaga;
- (d) davčno osnovo z navedbo uporabljene valute;
- (e) morebitno poznejše povečanje ali zmanjšanje davčne osnove;
- (f) uporabljeno stopnjo DDV;
- (g) znesek DDV, ki ga je treba plačati, z navedbo uporabljene valute;
- (h) datum in znesek prejetih plačil;
- (i) morebitna predplačila, prejeta pred dobavo blaga, če so na voljo;
- (j) če je izdan račun, podatki, ki jih račun vsebuje;
- (k) informacije, uporabljene za določitev kraja, kjer se začne in konča odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku;
- (l) dokaze o morebitnem vračilu blaga, vključno z uporabljeno davčno osnovo in stopnjo DDV;
- (m) enotno številko pošiljke ali enotno transakcijsko številko.

3. Davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, podatke iz odstavkov 1 in 2 zabeleži tako, da so lahko v elektronski obliki na voljo nemudoma ter za vsako posamezno dobavo blaga ali opravljeno storitev.

Če je bil davčni zavezanec ali posrednik, ki deluje za njegov račun, pozvan, naj po elektronski poti predloži evidence iz členov 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES, vendar tega v 20 dneh od datuma zahteve ni storil, država članica identifikacije davčnega zavezanca ali posrednika, ki deluje za njegov račun, opomni, naj predloži te evidence. Država članica identifikacije po elektronski poti obvesti države članice potrošnje, da je bil opomin poslan.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Vendar države članice davčnim zavezancem in posrednikom, ki delujejo za njihov račun, dovolijo, da informacije, ki se zahtevajo v skladu s členom 360, členom 369c ali členom 369o Direktive 2006/112/ES, za registracijo v okviru posebnih ureditev predložijo že od 1. oktobra 2020.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik